

Zadeva T-201/04 R

Microsoft Corp. proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Postopek za izdajo začasne odredbe – Intervencija“

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 26. julija 2004 II - 2980

Povzetek sklepa

1. *Postopek – Intervencija – Pogoji za dopustnost – Neposredni in dejanski interes
(Statut Sodišča, člena 40(2) in 53(1))*
2. *Postopek – Intervencija – Začasna odredba – Pogoji za dopustnost – Interes za rešitev
zadeve v postopku za izdajo začasne odredbe – Presoja glede na posledice za ekonomski in
pravni položaj predlagateljev intervencije
(Statut Sodišča, člena 40(2) in 53(1))*

3. *Postopek – Intervencija – Začasna odredba – Pogoji za dopustnost – Neposredni in dejanski interes – Presoja, pri kateri se upošteva posebnost postopka za izdajo začasne odredbe – Široka razlaga*

(Statut Sodišča, člena 40(2) in 53(1))

4. *Postopek – Intervencija – Zadevne osebe – Predstavniška združenja, katerih cilj je varstvo interesov njihovih članov – Dopustnost v zadevah, ki obravnavajo načelna vprašanja, ki lahko zadevajo te člane – Pogoji – Široka razlaga*

(Statut Sodišča, člena 40(2) in 53(1))

1. Interes za rešitev spora v smislu člena 40(2) Statuta Sodišča, ki se v skladu s členom 53(1) tega statuta uporablja za Sodišče prve stopnje, se razume kot neposreden in dejanski interes za to, da se ugotovi predlogom stranke, ki jo intervenient želi podpreti. V ta namen je treba zaradi dopustitve intervencije preveriti, ali izpodbijani akt neposredno zadeva intervenienta in ali je njegov interes za rešitev spora resničen.

interese tretjih ali pa jim koristi. Iz tega izhaja, da je treba v postopku za izdajo začasne odredbe interes predlagateljev intervencije presojati glede na posledice izrečenega začasnega ukrepa ali zavrnitve predloga za tak ukrep na njihov ekonomski in pravni položaj.

(Glej točko 33.)

(Glej točko 32.)

2. Če se predlog za intervencijo vloži v okviru postopka za izdajo začasne odredbe, se interes za rešitev spora razume kot interes za rešitev zadeve za izdajo začasne odredbe. Tako kot rešitev zadeve v glavni stvari lahko namreč tudi rešitev zadeve v postopku za izdajo začasne odredbe negativno poseže v

3. Neposrednost in dejanski obstoj interesa za rešitev določene zadeve v postopku za izdajo začasne odredbe je treba presojati ob upoštevanju posebnosti postopka za izdajo začasne odredbe. V postopku za izdajo začasne odredbe se namreč interes intervenienta, glede na okoliščine primera, upošteva v okviru tehtanja interesov. Mogoče je celo, da se ponderiranje interesov, ki so prisotni, izkaže za odločilno, če sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, pri analizi predloga, ki

ga obravnava, meni, da so izpolnjeni pogoji v zvezi s *fumus boni juris* in nujnostjo. Pojem interesa za rešitev spora mora torej sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, razlagati široko in tako skrbeti za to, da ne bi prejudiciral presoje različnih interesov, ki so prisotni.

poslujejo v določenem sektorju, če je njegov cilj varstvo interesov njegovih članov, če se lahko v zadevi pojavijo načelna vprašanja, ki zadevajo delovanje zadevnega sektorja, in če so lahko torej interesi članov s sodbo, ki bo izrečena, ali s sklepom, ki bo izdan, znatno prizadeti.

(Glej točko 34.)

4. Dopustijo se tiste intervencije združenj podjetij, katerih cilj je varstvo njihovih članov v zadevah, v katerih se obravnavajo načelna vprašanja, ki jih lahko zadevajo. Natančneje, združenju se lahko intervencija v določeni zadevi dovoli, če predstavlja znatno število podjetij, ki

S široko razlago pravice do intervencije pri združenjih se želi omogočiti boljša presoja konteksta zadev in se hkrati izogniti več posamičnim intervencijam, ki bi ogrozile učinkovitost in hitrost postopka.

(Glej točki 37 in 38.)